

A f s n i t V I I I . M o d e r s k a b s y d e l s e r .

Artikel 46.

Enhver medlemsstat, for hvilken nærværende afsnit af konventionen er i kraft, skal sikre de af bestemmelserne omfattede personer moderskabsydelse i henhold til de efterfølgende artikler i nærværende afsnit.

Artikel 47.

Ydelsen skal udredes i anledning af svangerskab, fødsel og de dermed forbundne følger samt tab af arbejdsfortjeneste i forbindelse hermed, som nærmere defineret ved nationale love eller administrative forskrifter.

Artikel 48.

Retten skal tilkomme:

- a) samtlige kvinder inden for nærmere bestemte grupper, udgørende mindst 50 pct. af samtlige arbejdstagere, samt, for så vidt angår lægehjælp i forbindelse med svangerskabet, ligeledes hustruer til mænd i disse grupper; eller
- b) samtlige kvinder inden for nærmere bestemte grupper af den erhvervsmæssigt beskæftigede del af befolkningen, udgørende mindst 20 pct. af samtlige indbyggere, samt for så vidt angår hjælp i forbindelse med svangerskabet, ligeledes hustruer til mænd i disse grupper; eller
- c) såfremt en i medfør af artikel 3 afgivet erklæring er i kraft, samtlige kvinder inden for nærmere bestemte grupper af arbejdstagere, udgørende mindst 50 pct. af samtlige arbejdstagere i industrielle virksomheder, der beskæftiger 20 personer eller derover, samt, for så vidt angår hjælp i forbindelse med svangerskabet, ligeledes hustruer til mænd i disse grupper.

Artikel 49.

1. For så vidt angår svangerskab og fødsel samt følgerne deraf, skal ydelsen bestå i den i nærværende artikels stk. 2 og 3 omhandlede behandling.

2. Ydelsen skal som minimum bestå i:

- a) behandling før, under og efter fødslen, enten af praktiserende læger eller af autoriserede jordemødre; og
- b) hospitalsindlæggelse, om nødvendigt.

3. Den i nærværende artikels stk. 2 omhandlede behandling skal ydes med henblik på at bevare, genoprette eller forbedre den pågældende kvindes helbred og arbejdsevne samt evne til at klare sine personlige fornødenheder.

4. De institutioner eller ministerier, der administrerer ydelserne, skal ved dertil egnede midler tilskynde de pågældende kvinder til at gøre brug af de almindelige sundhedsmæssige foranstaltninger, der er stillet til deres rådighed af de offentlige myndigheder eller af andre af de offentlige myndigheder anerkendte organer.

Artikel 50.

For så vidt angår ophør af arbejdsfortjeneste som følge af svangerskab og fødsel samt følgerne deraf, skal hjælpen være en periodisk ydelse, der beregnes i henhold til bestemmelserne i artikel 65 eller artikel 66. Størrelsen af den periodiske ydelse kan variere under trangstilfældet, dog således at den gennemsnitlige størrelse skal være i overensstemmelse med de omhandlede bestemmelser.

Artikel 51.

Den i artiklerne 49 og 50 omhandlede hjælp skal i de af bestemmelserne omfattede tilfælde sikres i hvert fald de kvinder, der hører under en af de berettigede grupper, ved udløbet af den ventetid, som måtte blive anset for nødvendig for at undgå misbrug, og den i artikel 49 omhandlede hjælp skal ligeledes sikres kvinder, der er gift med mænd, der hører under en af de berettigede grupper, efter udløbet af en sådan ventetid.

Artikel 52.

Den i artiklerne 49 og 50 omhandlede hjælp skal ydes, så længe trangstilfældet vedvarer, dog således at den periodiske ydelse kan begrænses til 12 uger, medmindre en længere tids fravær fra arbejdet er krævet eller hjemlet ved nationale love eller administrative forskrifter, i hvilket tilfælde den ikke kan begrænses til en kortere periode end den således fastsatte.